

Sandefjord, 28. mars 2012: Vedtak i sak 137-2011.

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Postboks 7015, 5020 Bergen.

Saken gjelder: Om kravet er korrekt varslet.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder et ubetalt restkrav til XX kommune for barnehageplass i februar 2011. På grunn av feilfakturering ble ny faktura for oppholdsbetaling for februar sendt 03.02.11, to dager etter utstedelse av opprinnelig faktura.

2. Saksforholdet

Klager hadde avtale med fordringshaver om betaling for barnehageplass via e-post, hvilket innebærer at faktura sendes rett i nettbanken, istedenfor i posten. Opprinnelig faktura for februar 2011 ble sendt 01.02.11 på e-post og lød på kr 1 906. Fakturaen ble betalt ved forfall 20.02.11.

Grunnet utvidet barnehageplass sendte fordringshaver 03.02.11 ny giro for februar 2011. Av utskrift fra fordringshavers fakturasystem fremgår det at ny, korrigert faktura ble sendt i posten til NN, YYgata 82, c/o adv. Ola Normann, 0000 By. Kravet i fakturaen gjaldt både tidligere fakturert beløp og tilleggsbeløpet for økt plass, i alt kr 2 580, og hadde forfall samme dag som opprinnelig e-post faktura.

Grunnet manglende betaling ble purring/inkassovarsel sendt av fordringshaver 07.03.11. Varselet ble sendt til samme adresse som den korrigerede fakturaen, men lød kun på det som sto ubetalt, kr 674.

Grunnet fortsatt manglende betaling ble kravet overført til utenrettslig inkasso og betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble sendt 15.04.11 til klagers korrekte bostedsadresse.

Klager henvendte seg 19.04.11 i e-post til innklagede. Hun bestred å ha noen udekkede krav til fordringshaver, idet alle krav skulle ha blitt trukket via e-post faktura. Innklagede opprettholdt kravet. Det fant sted omfattende e-post korrespondanse mellom klager og innklagede i perioden fra 19.04.11 og til innklagede endelig avviste innsigelsen 03.06.11. Klager opplyste da at saken ville bli brakt inn for Inkassoklagenemnda.

Klager fremsatte 08.06.11 klage til Inkassoklagenemnda. Vedlagt klagen lå bankutskrifter som viste regelmessig betaling av tilsendte krav, inkludert betaling av tilsendt e-post faktura for februar 2011.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. Innklagede opprettholdt kravet på renter og salær.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at hun ikke kjente til kravet før hun mottok betalingsoppfordring fra innklagede. Krav trekkes automatisk fra konto, og hun hadde derfor ikke grunn til å etterlyse ytterligere krav. Det anføres videre at ettersom advokaten var oppnevnt som hjelpeverge, hadde hun ingen myndighet til å kunne kontrollere dette, så dette er ikke noe hun skal klandres for. Det står ingen steder at han [advokaten] under noen omstendighet skal motta noe som helst av hennes post. Dette er brudd på personvernloven og anses av klager som svært alvorlig. Hun viser til at hun har mottatt post fra både innklagede og fordringshaver i ettertid, og hun finner det derfor rart at korrigert faktura og inkassovarsel er sendt til en advokat som ikke hadde noe med henne å gjøre på det aktuelle tidspunkt. Hun forholder seg til ting hun faktisk vet noe om og kan kontrollere. Kravet på inkassokostnader og renter bestrides.

Innklagede anfører at fordringshaver har opplyst å ha en avtale med skyldner om å sende all fysisk post til hennes advokat, og har således forholdt seg til en adresse de hadde god grunn til å regne med å nå skyldner på. Det er hun som har risikoen for at brevene er kommet bort, selv om hun muligens ikke er å klandre. Det vises til at erstatningsplikten etter § 17 er objektiv og nødvendigvis ikke forutsetter at skyldner er noe å bebreide for at omkostningene skal påløpe, jf Ot.prp nr 2 1987-88 side 120 « I første ledd slås skyldnerens objektive erstatningsplikt fast». Krav på inkassosalæret opprettholdes.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 19. mars 2012. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader med utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det følger av § 17 fjerde ledd siste setning at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom kravet ikke er korrekt varslet, jf. inkassoloven § 9.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at klager hadde etablert avtale om bruk av e-post fakturering med fordringshaver, og at fordringshaver sendte ny, korrigert faktura, i ordinær postgang. Inkassovarsel ble også sendt pr post. Begge dokumenter ble sendt til tidligere hjelpeverges adresse.

Etter inkassoloven § 9 skal fordringshaver eller inkassator før inkassotiltak settes i verk ”ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk”. I forarbeidene til loven er det i Ot prp nr 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan varslet skal sendes. Det heter der blant annet:

"Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av Folkeregisteret."

Inkassoklagenemnda bygger i sin praksis på disse uttalelsene og har lagt til grunn at dette også gjelder faktura og andre brev og varsler. Korrigert faktura for økt barnehageplass var etter nemndas mening i seg selv ikke upåregnelig, og kravet som sådan er heller ikke omtvistet. Hovedspørsmålet i denne saken, slik Inkassoklagenemnda ser det, er hvorvidt fakturaen og inkassovarselet er betryggende avsendt.

Klager mener at det aldri har vært noen avtale om at post skulle sendes til hjelpevergen, mens innklagede på sin side viser til at slik avtale skal være inngått. Påstand står på dette punkt mot påstand, og nemnda har ikke funnet å kunne legge til grunn at den ene påstanden er mer troverdig enn den andre.

Nemnda har derfor lagt avgjørende vekt på den etablerte og velfungerende avtalen om løpende bruk av e-post faktura. Når fordringshaver, i stedet for å sende faktura på e-post på differansen, valgte å sende ny faktura på hele det korrigerte beløpet i posten, innebar dette et klart brudd på den løpende avtalen om bruk av e-post. Et slikt markert avvik fra løpende betalingsordning innebærer etter nemndas syn at fordringshaver, som den profesjonelle part, får et særlig ansvar for å sikre at tidligere opplyst postadresse fortsatt er korrekt. Fordringshaver har ikke anført at slike undersøkelser ble foretatt før utsendelse av faktura og inkassovarsel og er da nærmest til å bære risikoen for at faktura og inkassovarsel ble sendt til en adresse der de ikke kom frem til skyldner.

Den korrigerede fakturaen inneholdt dessuten feil fakturabeløp, idet den ikke gjorde fradrag for allerede fakturert beløp for februar 2011. Restbeløpet på kr 674 var følgelig ikke brakt til forfall på riktig måte før inkassovarsel ble sendt, jf. inkassoloven § 9 første ledd bokstav a.

Plikten til å erstatte inkassoomkostningene er etter dette bortfalt, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd siste setning.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda